

ЮБИЛЕЕНЪ ДОПЪЛНИТЕЛНО ЗЕМ УЧИЛИЩЕ ТРОЯНОВО-БУРГАСКО ЛИСТЪ

1996-1936

14997

Обществото прилича на дърво. Корените му е
земеделието, клоните и листата са индустрията,
занаятите и търговията. Престане ли ко-
реният да смуча сокове, листата възматъ, и клоните
съхнат – дървото умира.

97 ГОДИНИ ОБРАЗОВАТЕЛНИ
ЗЕМЕДЕЛСКИ ТРАДИЦИИ В
региона Камено-Бургас

Район Бургас - история

ТРОЯНОВО.

Село Трояново се намира на територията от Бургас до 31 км. То е разположено върху планината и е известно преди всичко за миналото си.

Селото е преименувано през 18 столетието на историческото село Бургас, но след това се именува Ладосмачуца. Голяма част от жителите му произлизат от турци, а останалите са италианци. Селото е преименувано за селото.

В началото селото представлявало чифлик на италиански турци. Той — Хаскерджиев или Хаскал Панджови Панджови или до 1840 г. се наричало Калашлий. В този район било преименувано в Трояново. Понякога жителите били принудени да работят в Турция, а по-късно и в Диеп, за да работят в селото. Дълго време жителите на чифлика се обривали от принудителен труд на българите от съседните села. Това при султана Махмуд — 1840 год. много свободобългарски иски на Европа дават селото от турците и в турската икономика, но икономически трудът бил забранен с доброволство и платен труд. Голямо значение имало за селото край чифлика. Обработваното земоразло селото с 40 — 50 семейства, вече собственици. След изселването на турците от България, жителите на чифлика били разпръснати в Диеп и има много села от него.

Жителите на Трояново е проточили от морския път в миналото. Земеделците, които са били в турската армия, са били на територията на селото. Много от жителите, които са били в турската армия, са били в селото. Много от жителите, които са били в турската армия, са били в селото.

Земноводството съществувало в селото и добро. Българските на турците на селото, като италианците, тези най-големите и най-големите болести в Бургаско, а и по-късно.

Според последното преброяване селото има 2006 души. Селото е преименувано Бургас с 555 стопанства. Селото е преименувано Бургас с 555 стопанства. Селото е преименувано Бургас с 555 стопанства.

Селото е преименувано Бургас с 555 стопанства. Селото е преименувано Бургас с 555 стопанства. Селото е преименувано Бургас с 555 стопанства.

За жителите в Трояново не е известно какво през времето го е изоставило от село Трояново. Селото е преименувано Бургас с 555 стопанства. Селото е преименувано Бургас с 555 стопанства.

Волноспасването е проточило в селото. В селото има достатъчно и доброволство. В селото има достатъчно и доброволство.

Домът на турците в Трояново, Бургас

Жителите са вече селото. Села обаче, в Бургаско има само само чифлика. По-късно част от жителите са били в селото.

Землището на селото	излиза на 6136 ак
Обработваната земя	3155 ак — 7212 ак, общо
Мери	7600 ак — 1800 ак
Гори	4900 ак — 1000 ак
Обща площ	6136 ак — 1000 ак

Трояново е едно от малкото села в България, които са били в селото. Селото е преименувано Бургас с 555 стопанства.

Жителите на обработваните стопанства се разпределят в селото.

31
КОШЕРА
изработе
НИ
В
ПРОФЕСИ
ОНАЛНИЯ
КУРС ПО
ПЧЕЛАРИСТ
ВО

В
ДОПЪЛНИТ
ЕЛНО
ЗЕМЕДЕЛ
СКО

УЧИЛИЩЕ
В СЕЛО
ТРОЯНОВО,
БУРГАСКО
ПРЕЗ 1936

ГОДИНА.

ЮБИЛЕЕНЪ ЛИСТЪ

ДОПЪЛНИТЕЛНО
ЗЕМ УЧИЛИЩЕ
ТРОЯНОВО-БУРГАСКО

ИНА. № 14994

343.68-03 Тереникъ

Обществото прилича на дърво. Коренът му е
земеделцето, клонитъ и листата сж индустрия-
та, занаятитъ и търговията. Престане ли ко-
ренътъ да смучи сокове, листата въхнатъ, клонитъ
схнатъ — дървото умира.

1926-1936

571

ЕДНА ДЕСЕТЬ-ГОДИШНИНА

Когато орачътъ изкара плуга въ края на нивата, преди да го забие отново въ земята, избърсвайки потъта отъ челото си, той се обръща назадъ, за да види дали браздата е права.

Преди съвчътъ да пусне отново редосъялката въ действие, той провѣрва дали тя е работила добре. Когато Жетварътъ довърши „чекъма“, изправя умореното си тѣло, хвърля погледъ къмъ натръшканихъ снопове, поема дѣхъ и отново увличайки се отъ такта на своята пѣсень и отъ звѣна на сърма, той бърза да довърши нивата, защото времето не чака.

А когато благодетелната вечеръ разпери криле надъ морнитѣ полета, земеделецътъ, подкаралъ воловетъ къмъ село, грохналъ отъ непосилень трудъ, седи на колата, припомня си изтеклия день и мисли за утрешната работа, за утрешия день, когато съ възобновени сили ще бжде пакъ срѣдъ полето на труда.

Така и Допълнителното земеделско училище въ с. Трояново, следъ 10 годишна просвѣтна и организаторска дейность, днесъ хвърля погледъ назадъ, тегли линия, за да си даде смѣтка за изминатия пѣтъ. И почерпило поуки отъ опита, добило куражъ отъ резултатитѣ, вдъхновено за ново творчество, утре то ще поеме отново своя пѣтъ напредъ.

Празкувайки 10 годишнината на у-щето, ние отправяме сърдечна благодарность на неговитѣ основатели, на всички, които сж съдействували на неговата дейность, както и на всички, коишо непосредствено сж вложили своята енергия за успѣха на земеделското просвѣтно дѣло.

А на нашитѣ възпитаници пожелаваме винаги да иматъ за ржководно начало и стимулъ въ живота следната максима: чрезъ трудъ, просвѣта и организация, къмъ всеобщо благоденствие. **Отъ училището**

ПРОСВѢТНО ДѢЛО.

Ас. Стояновъ—Директоръ на Обл. Земедел. Стопанска Дирекция.

Земеделіе и допълнително земеделско образование.

Нашата страна е земеделска и затова винаги, когато земеделіето е било въ упадѣкъ това се е отразявало чувствително и върху другитѣ клонове отъ народното ни стопанство. Обеднява ли земеделецътъ, обелнява и цѣлия народъ, разклащатъ се устоитѣ на нашия стопански, общественъ и политически животъ. Въ такива моменти най-осезателно се чувствува необходимостта да се помогне на българското село, за да се избѣгнатъ усложненията и спаси отъ катастрофа държавата. Помощта се изразява въ различни форми: пари, семена за посѣвъ, храна за изхранване на населението, фуражъ за гладния добитѣкъ, строежъ на телефонни и телеграфни, шосейни, желѣзопѣтни мрежи и пр. Това сж форми на непосредствена помощ, която има своето значение въ такива тежки моменти за народа. Това сж сжщо форми на косвено подпомагане, резултатитѣ отъ които се чувствуватъ въ по-далечно бждеше.

Безъ да се отрича значението и смисъла на тѣзи различни форми на подпомагане, не може да не се признае, че великото въ стимула за подпомагането, по-дълбоко и по-смислено се изразява въ дѣлото на държавната и обществена инициатива относно превъзпитанието и земеделското образование на селската младежъ, която наброява 80% отъ младежъта на цѣлата страна.

Да се създаде подходящъ типъ земеделски учебенъ институтъ, да се изразходватъ много срѣдства, да се създаватъ специални служби, които да търсятъ пулса на стопанския животъ въ най-затѣтенитѣ села, да се проучва и опредѣли диагнозата на болния селско-стопански организъмъ, да се подаватъ ржце, слизайки въ низинитѣ при буйния юноша-овчаръ, юноша орачъ, юноша-ергенъ, при девицата, която готви „прика“ за женитба, забравили книгата отдавна и чакащи спокойно хлъзгавия утрешень животъ, е великъ подвигъ за държавата и мисионерство за деятеля. Тамъ, наредени наново на ученическата скамейка, на тѣхъ се дава книгата, отварятъ имъ се очитѣ да видятъ по-добре деня, въ който ще бждатъ кръщавани за самостоенъ, свободенъ земеделско стопански животъ и свободно, самостоятелно селско домакинство.

И действително, ние не можемъ да отречемъ, че селското дете е грубата, но гранитна основа върху която трѣбва да се съгради голѣмата и солидна сграда на

селско-стопанска България. Селската младежъ — това е грубия, но здравъ отъ зараза субстратъ, върху който трѣбва да се посѣе чистата култура на превъзпитанието и просвѣтата, за да се справимъ по-лесно съ многоликия и отъ всичко зависимъ обектъ — главния поминѣкъ на страната ни — земеделіето. Его най-голѣмата задача на държава, общество и общественици, когато трѣбва да се защити съзнателно и активно единъ проблемъ, отъ правилното и навременно разрешение на който зависи бждещето на нашето земеделіе — главна опора на държавата.

А днесъ земеделското ни стопанство се намира на кръстопѣтъ и отъ многото пѣтица, които се препоржчватъ като изходъ отъ създаденото тежко положение, малко сж тия, които даватъ надежди за успѣхъ.

И наистина, не е лесно да се премине отъ старото къмъ новоземеделіе и нагоди производството съ огледъ създалитѣ се нови стопански, икономически и пазарни условия. Не е лесно да се премине отъ господствуещото зърнено производство въ страната къмъ по-интензивнитѣ и доходни земеделски култури, за отглеждането на които липсва традицията, липсва техниката и смѣтката за рентабилитета — липсва културата и знанието.

Още по-трудно е да се премине къмъ разумното продуктивно скотовѣдство, за което сж нудни солидни теоритически и практически познания за организацията на последното, отъ което пѣкъ зависи размѣра на дохода и чистата печалба.

А за да се създаде отъ дребнитѣ отрасли поминѣкъ за селото тамъ, където условията позволяватъ, колко много познания по организацията на тия отрасли и колко технически усвѣршенствувания сж потрѣбни, за да се разчита на успѣхъ.

Когато се говори за земеделско стопанство не може и не бива да се изпуска изъ предвидъ другъ обектъ отъ нашия селско-стопански животъ, отъ заслуженото внимание къмъ който зависи правилната постановка за една съзнателно проведена селско-стопанска дейность. Това е селското домакинство, въ което се ражда, расте, възпитава и формира характера на бждещия самостоятеленъ селски стопанинъ и селска домакин्या.

Колко много познания сж нуждни на селската майка, за да я наречем добра майка, добра домакиня, добра и вѣрна съпътница на своя мъжъ. Да разбира отъ хигиена, възпитание на детето, домоустройство, шевъ и готварство, да е запозната съ основитѣ на земеделската наука и практика, това сж знания и задачи, които нашата селска домакиня не притежава и не може сама да разреши. Това сж нужди на новото време отъ войнитѣ насамъ — нужди отъ земеделска и земеделско-домакинска просвѣта и възпитание на селската младежъ, които се поставиха като задачи за разрешение при откриването преди 10 год. на първитѣ допълнителни земеделски училища въ страната.

Превъзпитанието на селската младежъ и нейната земеделска просвѣта, това е повелята на новото време, нуждитѣ на новия животъ. Допълнителното земеделско образование удовлетворява тия нужди, защото е лесно-достъпно, евтино и подготвя за практическия животъ селската девица и селския младежъ.

органи една политика за стопанско преустройство и икономическо оздравяване на България.

И действително броя на тия училища, който за сравнително късъ периодъ бързо нарастна, говори въ тѣхна полза. Зарегистриранитѣ конкретни резултати оправдавват надеждитѣ на всички, които се интересуватъ и отблизо следятъ тѣхния животъ.

Този успѣхъ на допълнителното земеделско образование е далъ поводъ на възпитаницитѣ на Допълнителното земеделско училище въ с. Трояново, Бургаско, въ сътрудничество съ ръководния персоналъ при училището, да отпразднуватъ десетъ годишнината отъ откриването му.

По този случай на Допълнителното земеделско училище въ с. Трояново пожелаваме още по-голямъ напредъкъ. На възпитаницитѣ му здраве, сила и воля да извоюватъ по-носенъ животъ чрезъ умѣло земеделско стопанско творчество, на жигелитѣ отъ района му, да вѣрватъ въ неговитѣ свещени задачи, а на днешнитѣ и

Ученицитѣ при Допълн. Зем. У-ще въ с. Трояново, заедно съ учителитѣ

На тази база—просвѣтенъ земеделски стопанинъ, просвѣтена и добре възпитана селска домакиня, съ голѣми надежди, държавата, следъ активната намѣтка въ стопанския животъ на страната, провежда чрезъ своитѣ

угрешни ученици воля за упоритъ училищенъ трудъ който ще бжде стократно възнаграденъ, когато стѣпятъ самостоятелно на трънливия житейски пѣтъ, който имъ предстои.

Ст. Узуновъ—[визъ ръководителъ на училището

ЗЕМЕДЕЛСКА ПРОСВѢТА.

Следвоеннитѣ години свариха нашето земеделие и нашия земеделецъ въ сжщото почти положение, въ каквото бѣше то преди и презъ време на войната. Свѣтовнитѣ резерви бѣха изчерпани, народитѣ изгладнѣли и пазарищата за зем. произведения тогава бѣха ненаситни; много бърже се поглѣщаше всичко произведено отъ земята. Ценитѣ бѣха задоволителни и се чувствувахе единъ подемъ къмъ все по-големо увеличение на зърненото производство. Но честитѣ неурожайни години пакъ поставяха нашето село на изпитание. Ту суша, ту „чалгънъ“, нѣкоя болестъ или неприятелъ — извършваха грамадни опустошения върху народното стопанство. Явно бѣше,

че трѣбваше да се подготви нашия зем. производителъ, за да може по лесно да се справя съ тѣзи постоянни спѣтници на зем. производство. А за това бѣше необходима просвѣта и по голѣма култура. Ето задачата, която се бѣше поставила предъ нашитѣ тогавашни стопански ръководители.

Голѣмитѣ постижения на земеделието въ другитѣ страни, грамаднитѣ производства, които наскоро заплашваха да удавятъ свѣта, заставяха сжщо нашитѣ стопански ръководители да намѣрятъ най-прѣкия пѣтъ за рационализирането и бързото повдигане на зем. производство у насъ. За всѣка стопанска деятелностъ се иска

едни минимумъ отъ знания и просвѣта. Нашето селско стопанство не е напуснало още отъ рутината и нему липсваха и липсватъ още много елементарни знания. За да се приобщи и нашето зем. производство къмъ световното такова, защото то не може да жиае изолирано, а напротивъ, е напълно зависимо отъ него, много естествено трѣбваше бързо да се справяме и магово да се действува.

Така се зароди мисълта за масова просвѣта на зем. население и такава трѣбваше да се даде предимно на подрастващото поколение. Защото само то можеше по-лесно и по-системно да усвои ония поминъчни знания, които му сж необходими. Тѣй се създадоха допълнителнитѣ земеделски училища къмъ прогимназиитѣ, които безспорно дадоха и ще даватъ свситѣ добри резултати.

Първитѣ нѣколко открити презъ 1925 година допъл. земл. уща бѣха посрещнати съ довѣрие и радостъ съ страна на населението. Резултитѣ бѣха насърчителни както за Министерството, така и за ржководителитѣ. Започва се една системна творческа работа всрѣдъ българската селска младежъ, която не може да не укаже своето ценно влияние всрѣдъ производителното население.

Отъ тогава его вече 10 години. Сега допъл. зем. уща отдавна надхвърлиха стотицата изъ цѣлата страна и тѣхното число безспирно се увеличава. Това показва вѣрно налукания пжтъ Преди 10 години — презъ есенята на 1926 г., се откри и Трояновското Допълнително зем. училище. Селянитѣ не скриваха радостята си отъ новото училище въ селото имъ. Нѣщо повече, то се откри по искането на самитѣ жители на селото. Началото не бѣше

тавърде насърчително. Малко млади не имаха потребнина цензъ, за да бждатъ приети за редовни. По-късно, съ разширение района на училището, се привлякоха ученици и отъ околнитѣ села и се започна редовна работа. Както при асѣко начало, така и тукъ, се превъзнагнаха много пречки, за да се стигне до нормалния ходъ.

Трѣбва да се изтъкне тукъ ценната подкрепа, която Постоянната комисия въ Бургазъ тогава даде за обзавеждане на училището. Не е малка заслугата и на тогавашната общинска управа, както и на училищното настоятелство отъ него време, които допринесоха твърде много за закрепване и издигане на училището. Въобщо, въ селото училището спечели довѣрието и подкрепата на цѣлото население. Десетъ годишенъ животъ за едно специално учебно заведение е много краткиъ периодъ, предвидъ на неговитѣ многобройни задачи, но все пакъ, следъ 10 годишенъ трудъ, може най-добре да се прецени, доколко това училище е отговорило на поставенитѣ си задачи и да се направи една равностѣтна на постигнатитѣ резултати.

Не трѣбва да се забравя и онова, което селската домвкиня печели отъ допълн. зем. училища. Това най-добре самитѣ завършили млади момичета могатъ да кажатъ, защото за много непознати тѣмъ работи имъ се отвориха очитѣ.

Тѣзи резултати, не се съмнявамъ, сж много добри; семето на просвѣта и култура е хвърлено всрѣдъ народа и то не може да не даде своитѣ плодове. Нека да пожелаемъ на ржководителитѣ на това училище по-големо вдъхновение, самоувѣреностъ и енергия за все-по-големы постижения за нашето родно земедѣлие.

Б. Алексиевъ — Бившъ Директоръ на Земедел. Катедра — Бургасъ

ЗАДАЧИ.

Допълнителното Земедел. училище въ с. Трояново е едно отъ първитѣ допълнителни земеделски училища въ Бургаската областъ. Открито е преди 10 години — презъ м. Ноемврий 1926 година.

То има да разрешава три сложни задачи:

1. Да дава земеделска наука и земеделско стопанска просвѣта на младежитѣ, свършили курса на прогимназия, съ огледъ да имъ се даде здрава основа за тѣхната бждеща практическа земеделско-стопанска дейностъ. Едновременно училището има да въздействува и върху разбиранията и стопанската дейностъ на възрастното земеделско население и да формира въ неговото съзнание и това на ученицитѣ правилно земеделско стопанско гледище.

2. Да дава знания по стопанство, земедел. домакинство, хигиена и възпитание на селскитѣ девизи, свър

шили прогимназия, както и на технитѣ близки: сестри, снахи, майки и др., съ цель да се подобри домакинството, да се уреди дома по начинъ, щото жилището да представлява приятенъ кжтъ за отидиъ и да се подобри живота на селското семейство

3. Да бжде образователенъ и културно стопански центъръ, който да събере около себе си творческата стопанска мисълъ въ селото и да организира нейната практическа стопанска дейностъ и инициативи на правилна и рационална основа

Колко широки и трудни задачи!

Ако тѣзи задачи се осъзнаятъ и оценятъ правилно, половината отъ пжтя на затрудненията е изминатъ. Прочее, началото е поставено. Нека пожелаемъ то да се развива прогресивно и да регистрира полезни резултати за благого на земедел. стопанство и живота въ с. Трояново.

Г. Хаджиевъ — Ржководителъ на училището.

Учители, ученици и срѣдства.

Първия ржководителъ на училището е специалистъ Стаматъ Узуновъ (отъ 26 X 1926 г. до 7 X 1927 г.), който днесъ е енергиченъ деятелъ въ известния синдикатъ „Орало“ въ гр. Карнобатъ. Следъ него последователно сж били ржководители агрономитѣ Сава Кжневъ (отъ 1 X 1927 г. до 26 IX 1931 г.), сега окол. агрономъ въ гр. Смоленъ, Георги Арнаудовъ (отъ 26 IX 1931 год. до 4 XI 1932 г.), Тодоръ А Тончевъ (отъ 26 XI 1932 г. до 26 VIII 1933 г.), сега специалистъ при агрономството въ гр. Преславъ и Възнесений Кантарджиевъ (отъ 7 XII

1932 г.—като учителъ и отъ 24 VIII 1933 г. до 23 IV 1935 г., като ржководителъ), сега Окол. агрономъ — Бургасъ.

Учителки, специалистки и стажантки сж били въ различно време Люба Кабакова (отъ 15 X 1926 г. до 22 X 1929 г.), Недка Митафчиева (отъ 21 I 1927 г. до 20 I 1928 г.), Дева Недѣлчева (отъ 18 II 1927 г. до 16 VI 1927 г.), Иванка Великова (отъ 20 VI 1927 г. до 20 XII 1927 г.), Пенка Ойкова (отъ 2 IX 1927 г. до 19 XI 1928 г. и отъ 5 XI 1929 г. до 1 IV 1931 г.), Янка Савова (отъ 10 X 1927 г. до 8 IX 1928 г.), Елисавета Доростолска (отъ

12 IX 1932 г. до 19 X 1932 г.) и Анка Русева (12 X 1933 г. до 15 XII 1934 г.).

Въ помощ на учителския персонал временно сж били въ училището агрономитѣ Димитъръ Петровъ, Райна Водева, Гължбъ Веселиновъ и Атанасъ Бойчиновъ.

Днесъ ръководител на училището е Георги Хаджиевъ—агрономъ (отъ 1 VI 1935 г.), редовни учителки сж Райна Водева—агрономъ (отъ 9 X 1935 г.) и Пенка Ойкова—специалистка (отъ 13 VI 1931 г.) и лектори: по шевъ Марийка Иванова, по ветер. медицина—Дръ Атанасъ Добревъ, по хигиена—акушерката Пенка Царева и по дърводѣлство—Петко Ив. Дървенски.

Завършили сж училището като редовни ученици отъ основаването му до днесъ следнитѣ младежи: отъ с. Трояново: 1. Георги Стояновъ, земеделецъ, дѣловодител въ кредитната кооперация въ сжщото село, 2. Иванъ М. Карадимовъ, земеделецъ, 3. Георги Симеоновъ, секретар на Общ. сждъ въ с Трояново уредилъ птицевъдно стопанство и черничева градина, 4. Никола Г. Стаматовъ, земеделецъ. 5. Георги Василевъ, земеделецъ, стопанството му е признато отъ държавата за семеприводно, деятеленъ кооператоръ и касиеръ на читалището, 6. Стойчо Йовковъ, писаръ въ общината и буденъ зем. стопанинъ, 7. Никола Христовъ, земеделецъ, 8. Ран-

дърводѣлецъ (по липса на земя), 37. Маринъ Димитровъ, пощенски куриеръ, има и земедел. стопанство, 38. Георги Гиневъ, яйчаръ, уредилъ овощна градина, 39. Димо Кръстевъ, дърводѣлецъ (по липса на достатъчно земя), 40. Руси В. Русевъ, ученикъ въ IV класъ въ гр. Айтосъ, 41. Славъ Славовъ, земеделецъ, 42. Димо Атанасовъ, жълъзаръ (по липса на земя); отъ с. Аспарухово, Карнобатска околия: 43. Димо Колевъ, земеделецъ; 44. Христо Господиновъ, земеделецъ, 45. Баню Каневъ, земеделецъ; отъ с. Караново, Айтоско: 46. Ганчо Георгиевъ, жълъзаръ, 47. Паскалъ Дойчевъ, земеделецъ, 48. Димитъръ Тининовъ, жълъзаръ, 49. Ганчо Ивановъ, земеделецъ; отъ с. Вратица, Бургазко: 50. Иовчо Геновъ, воденичаръ, 51. Ангелъ Господиновъ, земеделецъ; отъ с. Русокастро, Бургазко: 52. Симеонъ Яневъ, земеделецъ сега урежда голѣма зеленчукова градина, 53. Петко Теодосиевъ, земеделецъ; отъ с. Желъзово, Бургазко, 54. Димитъръ Ангеловъ, земеделецъ; отъ с. Драгово, Айтоско: 55. Йови Мариновъ, земеделецъ.

Ученички завършили училището съ дипломъ: 1. Трандафила Вълкова, 2. Юрданка Сталева, 3. Василка Начкова, 4. Марийка Христова, 5. Анка Янкова, 6. Иванка Кирова, 7. Тинка Димова, 8. Стойка Тодорова, 9. Иванка К Иванова, 10. Марийка Владимирова.

Предъ работилница на за кошери

ко Сталевъ, земеделецъ (сега въ затвора), 9. Никола Ивановъ, земеделецъ (сега войникъ), 10. Иванъ Георгиевъ, земеделецъ, 11. Кжню Димовъ, земеделецъ, 12. Димитъръ Кръстевъ, земеделецъ, 13. Гено Желъзковъ, земеделецъ, 14. Райно М. Карадимовъ, земеделецъ, 15. Юрданъ Стойковъ, земеделецъ, 16. Атанасъ Таневъ, земеделецъ, (сега въ затвора), 17. Маври Яневъ, земеделецъ, 18. Петъръ Андоновъ, земеделецъ (сега войникъ), 19. Никола Слуговъ, земеделецъ, 20. Иванъ Георгиевъ, земеделецъ, 21. Димо Димитровъ, земеделецъ, 22. Иванъ Жековъ, земеделецъ, 23. Георги Начковъ, земеделецъ, 24. Желъзко Василевъ, земеделецъ и хлѣбаръ (сега войникъ), 25. Никола Димитровъ, земеделецъ, 26. Сава Стояновъ, покойникъ, 27. Георги Ивановъ, земеделецъ, 28. Ангелъ Апостоловъ, земеделецъ, 29. Кжню Петровъ, земеделецъ и пелиниеристъ лозаръ, 30. Андонъ Андоновъ, хлѣбаръ (по липса на земя) 31. Василь Тончевъ, механикъ въ мелница, 32. Стойчо Стоевъ, земеделецъ, и 33. Иванъ Илиевъ, земеделецъ; отъ с. Винарско, Айтоска околия: 34. Георги Минчевъ, земеделецъ, 35. Костадинъ Петковъ, земеделецъ (сега войникъ), 36. Тоню Еневъ,

Ученички завършили училището безъ дипломъ (по-неже нѣмагъ завършено прогимназиално образование): 1. Зойка Тодорова, 2. Стоянка Вълкова, 3. Недѣлка Стоянова, 4. Недѣлка Христова, 5. Величка Димитрова, 6. Радка Петрова, 7. Пенка Георгиева, 8. Калиопа Иванова, 9. Керана Петрова, 10. Божана Петрова, 11. Янула Христова, 12. Минка Георгиева, 13. Рада Костова, 14. Бинка Маринова, 15. Жечка Димитрова, 16. Гелка Стоянова, 17. Кера Петрова, 18. Руса Стойкова, 19. Радка Василева.

Срѣдства за издръжка училището е получавало отъ държавата, Окръжната Постоянна комисия въ гр. Бургазъ, отъ общината и отъ своята фондова земя 350 дек. въ с. Трояново и 30 дек. въ с. Аспарухово. Сумата получавана отъ фондовата земя годишно е срѣдно 14,000 лв.

За задължаване е, че докато броя на ученицитѣ непрекъснато е расълъ—отъ 10 души въ 1926 г. до 54 души въ 1935 г., въ обратна пропорция постоянно сж намалявали срѣдствата за издръжка на училището—отъ 90,000 лв. въ 1926 г. до нищожната сума 19,000 лв. въ 1935 г.

Заклучението само се налага: срѣдствата сж недостатъчни.

Г. Симеоновъ—земедел. възпитаникъ.

Жената — човѣкъ, стопанка, домакиня и майка.

Презъ цѣлата история на човѣчеството жената е била въ подчинено и зависимо положение и затова тя е имала малка възможност да участвува и да се прояви въ изграждането на духовната и материална култура. Но колелото на историята се върти, идватъ нови

Часть отъ предметитъ по шевъ, готварство и консервиране, приготвени отъ ученичкитъ.

времена. Днешниятъ вѣкъ съ своята сложностъ и многообразностъ въ живота изисква спрѣгнатитъ усилия на много фактори. Жената е извикана на сцената, за да играе активна роля въ строителството на живота. На жена-

становка, срѣдъ която семейството отпочива и черпи вдъхновение за утрешния трудовъ день. Тя приготвя храната и се грижи за прехраната въ домакинството, както презъ лѣтото, тъй и презъ зимата.

Жената е другарка на мъжа. А отношенията въ брака въ днешнигъ тежки и нервни времена е цѣло изкуство.

Жената, най сегне, е майка и възпитателка. „Детето е бъдещето“—казватъ педагозитъ и философитъ. Това бъдеще е въ ръцетъ на майката. Колко знания и вещица сж ѝ необходими, за да отгледа и възпита тѣлесно и духовно здрави деца!

При нашата селска действителностъ допълнителното земеделско училище иде да отговори на всички тѣзи нужди.

Какво е направило въ това отншение Доп. Зем. уще въ с. Трояново, за да превърне селската девица въ човѣкъ и истинска стопанка, домакиня и майка, не може да се даде въ цифри. Достатъчно е само да се надникне въ семействата и домакинствата на възпитаничкитъ на това училище и въ семействата и домакинствата на селянки, които сж имали и поддържатъ контактъ съ училището, за да се констатира, че въ продължение на 10 години е внесенъ единъ очебиенъ прогресъ въ кухнята, въ стопанството, въ домакинството, въ двора

Ученичкитъ заедно съ учителката въ работния салонъ по шевъ.

та се признава правото на човѣкъ, право равно съ това на мъжа. Но за да изпълни добре своитъ многобройни задължения, тя трѣбва да получи нуждната подготовка. Тя трѣбва да получи обща духовна култура.

Жената наравно съ мъжа участвува днесъ въ стопанския животъ. Жената селянка жъне, копае, работи въ лозето, грижи се за добитъка и пр. Ето защо, тя има нужда отъ земеделски знания и сръчности, ако не наравно съ мъжа, поне въ една по-елементарна форма.

Жената е домакиня. Тя създава оная приятна об-

и семейството на земеделскитъ стопанства. А това е само началото.

Ние завършилитъ това училище, възмъжели днесъ можемъ само да адмирираме нашигъ просвѣтители за тѣхната упорита енергичностъ, съ която тѣ разбиватъ ледената мъгла на невежеството и безразличието. Ни има да имъ благодаримъ и да имъ декларираме, че въ нашето лице тѣ ще срещнатъ винаги своитъ най-върни сътрудници.

Райно М. Карадимовъ—Земедѣлски възпитаникъ, председателъ на Д-вото на завършилитъ Доп. Земедѣл. У-ще.

Нашето училище.

Десетъ години, откакто селото ни е озарено отъ ярката звезда на земедѣлската наука.

Десетъ години, отъ какъ тая сияйна звезда—Допъл. земедѣл. у-ще прѣска своята обилна свѣтлина въ непростѣтната селска душа.

Въ този кжжъ периодъ отъ време тоя институтъ превъзможна стотици пречки и препятствия и се издигна въ очитѣ на обществото, като културно просвѣтенъ факторъ.

Днесъ, благодарение на това училище, надъ тридесетъ млади творчески сили въ нашето село сж се запретнали да преорганизируютъ своитѣ земед. стопанства.

Поставени да действуватъ при крайно трудни усло-

вия, тия млади селски пионери, прилагатъ умѣло своитѣ знания и сръчности, придобити отъ Допъл. земедѣл. училище въ своитѣ разсипани и разорени земедѣл. стопанства, които само по тоя начинъ ще се превърнатъ въ образцови.

Явно е, че е голѣма необходимостта отъ сжществуването на подобни училища, разсадници на землед. просвѣта въ нашата страна.

Его защо, ние желаемъ да изгрѣятъ повечѣ такива звезди на нашия тъменъ небосклонъ, които съ своята животворна свѣтлина да освѣтяватъ трудния житейски пътъ на отруденото земедѣлско съсловие въ България!

В. Кантарджиевъ—Окол. агрономъ въ гр. Бургазъ.

Писмо до моитѣ ученици.

Др. Приятели, едва ли би могло да има за насъ по миль празникъ отъ десетгодишнината на скжпото училище. Малката искрица пламна, стана пламъкъ, който запали огъня въ сърдцата ви, направи ви факлиносци въ тъмната нощъ на родното село. Десетъ години минаха и все пакъ малко сте, блещукате като звездици, но идва времето, когато блѣнѣтъ ще стане действителност, когато вашитѣ млади животворни струи, наддѣляли ще се влѣятъ въ увѣхналата грѣдь, когато пламналитѣ сърдца ще стоплятъ изстиналата селска душа и ще я импулсиратъ къмъ нови постижения и успѣхи.

Знамъ, сега е още тежко, мжчно се върви напредъ. Всѣка крачка се посреща съ недовѣрие и присмѣхъ, дори отъ родния баща и този смѣхъ звѣни като болка день и нощъ. Колко много усилия сж нуждни, за да се разбие безмълвното равнодушие къмъ всичко ново. Но нима това ще ви спре, нима колената ще се подгнѣнатъ

и ще оставите огъня въ сърдцата да изгасне. нима ще потѣните въ общата тъмнина? Не, вие ще вървите напредъ, въпрѣки всичко. Вие носите свѣтлината, която ще очертае утрешния хоризонтъ на възхода.

Знамъ, стрѣменъ е пътѣ ви, млади приятели, и много кървави дири ще останатъ по остритѣ камъни, много болка ще се напласти въ душата, но това не ще ви спре. Та кой тогава ще понесе живия огънь, когато селото пустѣе и бурени покриватъ хлѣбороднитѣ ниви. Не... Не... та само вий сте спасението. То иде съ вашитѣ стѣпки, иде отъ недрата на българското село, чрезъ васъ, земедѣл. възпитаници, подрастващи негови чеда. Вие днесъ сте малкото, но утре ще бждете множеството, което ще залѣе и ще пресъздаде старото.

Бждете смѣли и вървайте въ свѣтлото, за да бждете истински борци на новото въ българското село!

Вашъ учителъ: **В. Кантарджиевъ**

Г. Хаджиевъ—Ржководителъ на училището.

Какво е необходимо.

Училището празнува своя 10 годишенъ юбилей не за да намѣри въ това поводъ за самохвалство. И чуждитѣ хвалебствия сж неумѣстни и излишни, ако тѣ преиначаватъ или надуватъ истината.

Резултатитѣ сж на лице. Тѣхъ всички жители на с. Трояново и на селата отъ района на училището ги виждатъ и знаятъ. Затова ние се въздържаме отъ навлизане въ подробноститѣ.

Цельта на настоящето празнуване е да се спре само вниманието на населението върху десетъ годишната просвѣтна дейностъ на училището и да се даде поводъ за размисляне надъ резултатитѣ и бждещитѣ възможности.

Едновременно съ това трѣбва да се посочатъ и дефектнитѣ страни и да се дадатъ препорѣжки.

Думата ни е, преди всичко, за прѣката дейностъ на училището—неговата учебна работа.

Досегашниятъ опитъ доказа ясно и недвусмислено, че на безразборното събиране ученици трѣбва да се сложи край. Вѣрата да се въздействува въ селото масово върху всички младежи, безъ никакъвъ подборъ, се оказва утопична.

Знаменосци на земедѣлско-стопанския прогресъ въ село не сж и не могатъ да бждатъ всички завършили училището. Земедѣлската наука и практика се въз-

приематъ прѣко и косвено. Тия които възприематъ непосредствено тая наука и практика въздействуваатъ чрезъ примѣра си на останалата маса.

Его защо, събирането на ученици трѣбва да се постави на такива основи, че ржководниятъ персоналъ на училището да има възможности за подборъ. Съ това ще се създаде авторитетъ на училището и то ще стане притегателенъ центъръ.

Ние препорѣчваме: **неотложно да се предвидятъ съ законъ голѣми и осезателни привилегии на завършилитѣ училището, съ което посещаването ще се направи доброволно и ще се създаде единъ мощенъ притокъ на ученици. А това ще даде възможностъ да се прави подборъ на определена база.**

Второ, **училищата трѣбва да се осигурятъ съ достатѣчно и навременни срѣдства.** Следваната въ последно време тенденция—цѣлата тежестъ да падне отъ държавата и да се прехвърли всецѣло на общинитѣ и училищнитѣ фондове създава непреодолими препятствия въ нормалния ходъ на учебното дѣло и дава отрицателни резултати.

Отъ навременното и правилно разрешение на тѣзи два въпроса ще зависятъ бждещитѣ резултати, за да се поздравимъ следъ 10 години съ двойно по голѣми реални постижения.

КУЛТУРА, СТОПАНСТВО И ОРГАНИЗАЦИЯ.

Райна Водева—агрономъ.

ТРОЯНОВО.

Село Трояново се намира на северо-западъ отъ Бургазъ на 31 км. То е разположено всрѣдъ хълмиста мѣстность, прорѣзана съ множество долове.

Споредъ преданието, презъ 18 столѣтието на мѣстото на Трояново имало българско селце, което се именуvalo *Карамакуасж*. Голѣма частъ отъ жителитѣ му, заразени отъ чума, измрѣли, а останалитѣ се изселили. Селото престанало да съществува.

Въ 1826 г. селото представлявало чифликъ на нѣкой си турски бей — *Келереджебъ* или *Келешиъ Ереджебъ*. По негово име до 1892 г. то се наричало *Келешиккой*. Въ тази година било преименувано въ Трояново. По-късно чифликътъ билъ продаденъ на Халилъ паша отъ Цариградъ, който го управлявалъ отъ тамъ безъ да го посещава. Дълго време земитѣ на чифлика се обработвали отъ принудителния трудъ на българи отъ съседнитѣ села. Едва при султанъ Махмудъ—1840 год., когато свободолюбивитѣ идеи на Европа даватъ своето отражение и въ турската империя, насилствения трудъ билъ замѣненъ съ доброволенъ и платенъ трудъ. Тогава започнали първитѣ заселвания край чифлика. Освобождението заварило селото съ 40—50 семейства, вече собственици. Следъ изселването на турцитѣ отъ България, земитѣ на чифлика били разпродадени. Днесъ нѣма никаква следа отъ него.

Климатътъ на Трояново е преходенъ отъ морски къмъ континенталенъ. Зимата е мека, лѣтото умѣрено горещо. Валежитѣ сж срѣдни, но неравномѣрно разпредѣлени—изобилни презъ зимата, недостатъчни презъ лѣтото. Вѣтроветѣ не сж постоянни. Най-често духатъ северозападнитѣ вѣтрове. Югозападниятъ топълъ вѣтъръ—нареченъ „бѣлия“, който много пѣти нанася вреди презъ време на зрѣнето на хранитѣ и морскитѣ вѣтъръ, който намалява лѣтнитѣ горещини, иматъ сжщо значително влияние.

Здравословното състояние на селото е добро. Благодарение на грижитѣ на санитарнитѣ власти, маларията, тази най-опасна и най-разпространена болестъ въ Бургазка областъ, е почти премахната.

Споредъ последното преброяване селото има 2006 души жители, изключително българи, съ 555 стопанства.

Въ благоустройствено отношение, както почти всички села въ Бургазка областъ, Трояново е останало доста назадъ. Повечето отъ къщитѣ сж стари и нехигиенични. Едва въ последно време е внесено известно подо-

брене въ жилищното благоустройство. Селото има хубава училищна сграда, ветеринарна лѣчебница и общински домъ, чийто първи етажъ е вече привършенъ. На площада се издига скромнъ паметникъ за падналитѣ въ войнитѣ, а не далечъ отъ него е църквата.

За улицитѣ въ Трояново не е направено нищо. Презъ зимата то е непроходимо отъ калъ. Поради липса на пѣтища за близкитѣ градове—Карнобатъ, Айтосъ, и Бургазъ, селото, особено презъ зимата, остава напълно изолирано. Сега се довършва шосе, което го свързва съ Айтосъ.

Водоснабдяването е предстояще. Въ околността има достатъчно и доброкачествена вода. Нѣкои отъ из-

Доп. земедел. училище, с. Трояново, Бургазко

воритѣ сж вече каптирани. Сега, обаче, въ Трояново има само една чешма. По голѣмата частъ отъ населението задоволява нуждитѣ си отъ вода отъ кладенци.

Землището на селото възлиза на 45,136 дек.

Обработваема земя	32,553 дек.	— 72.12%	отъ общата площъ
Мери	7,620 дек.	— 16.89%	" "
Гори	4,963 дек.	— 10.99%	" "

Обща площъ 45,136 дек.—100 00

Трояново е едно отъ малкото села въ тоя край съ своя гора, която задоволява нуждитѣ на населението.

Владението на обработваемата земя между отдѣлитѣ стопанства се разпредѣля така:

Стоп. безъ земя	Съ земя до 5 дек.	Съ земя отъ 5—10 д.	Съ земя отъ 10—20	Съ земя отъ 20—30	Съ земя отъ 30—50	Съ земя отъ 50—70	Съ земя отъ 70—100	Съ земя отъ 100—150	Съ земя отъ 150—200	Съ земя отъ 200—300	Съ земя надъ 300 д.	Всичко стопанства
брой	брой	брой	брой	брой	брой	брой	брой	брой	брой	брой	брой	брой
57	23	33	63	58	123	57	46	41	26	17	11	555

Срѣдно на стопанство се падатъ 58.5 декари.

Цѣлото землище е прорѣзано отъ рѣки, долове и пороища. Сличането и измиването на почвата, както и неравниятъ теренъ сж пречки за целесъобразно използване на земята. Преобладаваща почва е глинестъ черноземъ, съ голѣмо съдържание на глина и малко хумусъ.

Съставътъ на почвата, отдалечеността на селото отъ пазара и липсата на пѣтища създаватъ условия за едно типично зърнено-производно стопанство.

Обработваемата площъ се разпредѣля по култури както следва:

Наименование на културитѣ	Заемана площъ въ декари	% отъ обработваемата площъ
Пшеница	12530	38.50
Ечемикъ	4726	14.52
Ржжъ	1187	3.64
Овесъ и други	1057	3.25
Царевница	692	2.12
Фий	2522	7.75
Слънчогледъ	1293	3.97
Угарь	7929	24.35
Лозя	567	1.75
Зеленчук. градини	50	0.15
Обработв. площъ	32553	100.00

Първо мѣсто отъ зърненитѣ храни заема пшеницата, която е главниятъ пазаренъ артикулъ. Срдното производство отъ декарь се движи между 130 и 150 кгр. Площта на ечемика е значителна, но той служи почти изключително за изхранване добитѣка въ стопанствата. Фиятъ ежегодно увеличава заеманата площъ и тенденцията е да заеме по голѣма частъ отъ угарята. Той е единственото фуражно растение. Произведениятъ слънчогледъ служи за мѣстна консумация.

Въ последнитѣ нѣколко години угарята е намалѣла чувствително. Докато преди 10 години тя е заемала 50% отъ площта на нивитѣ, днесъ тя заема отъ нея само 24%.

По отношение на инвентара се констатира бързъ прогресъ. Плугътъ е замѣнилъ почти напълно оралото. Браната е въведена и преимуществата на редосѣялката сж добре оценени.

Обработката на почвата е значително подобрена, но торенето слабо се практикува, поради заблудението, че земитѣ сж достатъчно силни и поради липса на съзнание за запазването на тора. Триоренето и инкрустирането на семената по мокъръ и сухъ начинъ е напълно възприето и се прилага масово.

Трояново има 567 дек. американски лозя. Първото възобновяване следъ пораженията на филлоксерата е починало въ 1914 г. Гроздето и приготвяването отъ него вино служатъ за мѣстна консумация. Напоследъкъ се забелязва една ориентация къмъ засаждане на десертни сортове.

Зеленчукови градини има четири съ обща площъ 50 декара. Тѣ обаче сж недостатъчни да задоволятъ нуждитѣ на селото и затова зеленчукъ се внася и отъ околнитѣ села. Тази година общината открива въ селото консервна работилница.

Овощарството е слабо развито, но интересътъ къмъ саденето овощни дрѣвчета е много повишенъ. Ежегодно се доставятъ и раздаватъ отъ Доп. Земед. училище стотици дрѣвчета, които се засаждатъ главно въ лозята. Само тази година сж засадени 600 овощни дрѣвчета.

Естествени ливади въ селото нѣма, липсватъ под-

ходящи мѣста. Изкуствени ливади се създаватъ едва на последъкъ и то предимно люцернови. Фуражното производство изобщо е твърде слабо и това спъва развитието на скотовъдството.

Въ Трояново има 450 коне; 335 говеда и биволи; 10,800 овце и кози и 700 свине. Най-много сж овцетѣ. Конятъ като работенъ добитъкъ се предпочита, понеже дава бърза работа и бързъ транспортъ, затова той измѣстятъ вола. Трояновци иматъ добри коне. Въ селото, обаче, липсватъ добри и хигиенични обори. Оборотъ обикновено представлява пристройка отъ северната частъ на къщата (салма). Той е гѣсенъ, тъменъ и нехигиениченъ.

За подобрене на скотовъдството общината полага голѣми грижи. Селото има скотовъденъ фондъ отъ 960 дек. земя, която се използва чрезъ отдаване подъ наемъ. Построенъ е модеренъ общински оборъ и се набавятъ достатъчно мъжки разплодници.

Бубарството не е развито. Условия за развитието на черничевата култура и за отглеждане на буби има, но поради липса на работна ръка презъ сезона на бубохраненето и поради низкитѣ цени на пашкулитѣ, бубарството не може да намѣри приложение.

Благодарение на земеделското училище, създаденъ е живъ интересъ къмъ пчеларството. Въ селото нѣма много добри условия за пчеларство, но ако се организира общо изнасяне на кошеритѣ на паша въ околността биха се получили добри резултати. Съ такава целъ тази година въ работилницата на земед. училище се изработиха 31 кошери.

Трояново има кооперация, създадена въ 1926 год. съ 26 членове основатели. Днесъ тя брои 165 членове съ дѣловъ капиталъ 480,800 лв., спестовни влогове 589,500 лв. и прави годишенъ оборотъ отъ 10,681,000 лв. Отъ три години кооперацията е организираща мандра, която преработва годишно около 200,000 литри млѣко и произвежда около 30,000 кгр. доброкачественъ кашкавалъ.

Отъ 1927 г. съществува читалище съ 96 души членове, което развива голѣма просвѣтна дейностъ.

Въ селото има следнитѣ сдружения: Коневъдно д.во. пчеларско д.во, Д.во за застраховка на добитъкъ съ 62 членове и 103 застраховани животни, д.во на завършилитѣ Допълн. земед. училище.

Има добре обзаведено народно основно училище съ пълна прогимназия, допълнително земеделско училище, участъкова ветеринарна служба, участъковъ медицински лѣкаръ и акушерка.

Много мѣстни интелигентни сили нѣма. Отъ своитѣ жители Трояново има само единъ съ срдно гимназиално образование и нѣколко съ незавършено гимназиално. Общиятъ културенъ уровень, обаче, на селянитѣ е значително високъ, въ сравнение съ другитѣ села. Трояновецътъ е буденъ стопанинъ и добре ориентиранъ по много стопански, икономически и политически въпроси.

Ядрото на селската интелигенция се състои отъ възпитаницитѣ на Допълн. Земед. училище. Тѣ сж най-добри общественици, взематъ активно участие въ читалище, въ кооперация и въ всѣко културно и стопанско прогресивно начинание.

Л. Николовъ — Инсп. инструкторъ при
Обл. Зем. Стоп. Дирекция—Бургасъ.

Дружеството на завършилитѣ допълн. земедел. училище е една необходимостъ.

Задачата на допълн. земедел. училище е да подготви отъ нашата селска младежъ утрешнитѣ добри земедел. стопани и домакини. Безспорно, това е една голѣма задача, която е повеля на новото време. Осъще-

ствяването ѝ, обаче, надхвърля възможноститѣ на двегодишния курсъ на училището. Защото познанията и практиката, които се получаватъ тамъ сж само основата на тази подготовка. Тѣ сж началнитѣ елементи. Опитността

и мирогледа се получават по късно. Тъ сж продуктът на продължителни въздействия. Затова и въздействието, което е дълъг на земеделската просвета не бива да спира съ завършването на училището. То трябва да продължава и тогава, когато младите възпитаници поемат самостоятелно своя жизнен път като земедел. стопани. По този начин връзката между тях и училището — респективно техните учители, ще бжде винаги жива, крепка и ползотворна. И тогава земедел. възпитаници, обгорели въ горнилното на своя просветен труд, ще могат по-добре и съ по големо съзнание да изпълняват онзи задачи, които техните интереси и интересите на държавата им налагат.

Нъшо повече, земедел. възпитаници сж носители на нови идеи въ селското стопанство. Тъ сж като първите ластовици, които предвестяват пролетта. Но техните разбирания и възможности не бива и не трябва да останат уединени и пръснати въ селото. Така, тъ не могат да бждат много полезни, нито за себе си, нито за околните, които чакат отъ тях новото. Тъ трябва да се обединятъ. Това е една необходимостъ за тяхното бъдеще. Затова, събрани и действащи въ един духъ и под ръководството на едно общо начало, тъ ще станатъ единъ безспорно активен елементъ. Тъ ще станатъ дейния културен центъръ, който ще излъчва земеделската просвета въ селото. Този кръгъ, носителъ на тяхната прогресивностъ, най скъпия залогъ на бъдещето, е Д-вото на всички завършили допъл. земедел. училище. Чрезъ него тъ ще изковатъ своя мирогледъ, ще запалятъ свещения огънъ на самопросветата, чийто искра сж получили въ земедел. училище; чрезъ него тъ ще освежаватъ своята практика, ще внасятъ елементъ на една по-висша целъ въ своята дейностъ. Затова бих казалъ, че Д-вото на завършилите допъл. земедел. училище е третия, най големия и най-резултатен курсъ на Д. З. У-ще.

Допълнител. Земедел. училище въ с. Трояново може да се гордѣе съ това, че неговите възпитаници първи дадоха примѣръ на другите въ тази областъ. Тъ основаха първото Д-во на завършилите Д. З. У-ща въ България. Сега такива Д-ва иматъ много допъл. земедел. училища въ страната — тъ даже иматъ и свой съюзъ. Но палмата на първенството дължимъ на с. Трояново.

Какви трябва да бждатъ целите и задачите които Д-вото на завършилите допъл. земедел. училище ще трябва да следва? Д-вото трябва да обединява всички земедел. възпитаници отъ района на допъл. земедел. училище въ името на следните цели:

1. Да поддържа тяхния интересъ къмъ новите идеи и мероприятия въ областта на земеделието и отраслите му; за постигане на това то устройва периодически конференции, четения и екскурзии.

2. Да служи за основа и помощен органъ на съответните институти при провеждане въ района земедел. стопан. политика на държавата.

3. Да развие стопан. самоинициатива у своите членове. За целта то организира въ техните стопанства конкурси по зададени теми отъ областта на различните отрасли на земедел. стопанство. Следъ свършването на конкурсите устройва изложби, където отличилите се премиратъ.

4. Да култивира въ душите на бждещите стопани чувството на самоконтрола, самопомощъ и другарство.

5. Да стане огнище на селско-стопан. просвета. Затова Д-вото организира своя библиотека и читалня, която ще се използва отъ всички интересувачи се селяни.

6. Да работи за подобрене на обстановката въ домакинството — за хигиенизиране на дома, подобрене на облеклото и храната въ семейството, за уредбата на двора. Това е обектът на девическата секция.

7. Дружеството е съветникъ по нѣкои леки земедел. стопански въпроси отъ технически характеръ.

Поставени така, тѣзи задачи очертаватъ една закръглена и голѣма дейностъ. Д-вото трябва да се стреми да я проведе. Безъ нея то ще бжде безпредметно и бесплодно. Но реши ли то да я проведе, решатъ ли младите възпитаници да приобщятъ своя младенчески жаръ къмъ такива полезни и благородни цели — не е важно какви ще бждатъ резултатите на първо време, Д-вото напълно ще заслужи прозвището на трети и най-цененъ курсъ на Д. З. У-ще.

Ето защо, Д-вото на завършилите Д. З. Училище е необходимо.

Иванъ М. Карадимовъ — земеделски възпитаникъ.

Нашето дружество.

Идеята за създаване на Това дружество бѣ дадена отъ бившия директоръ на Бургазката земедел. катедра г. Б. Алексиевъ, идея породена не отъ фантастични прищевки, а изградена върху съществуващи нужди въ живота.

Основанието му е дѣло на агронома Сава Кжневъ и неговите 10 ученика.

Това свѣтло дѣло се извърши на 16 III 1929 год. Тъ сж появи на бѣлъ свѣтъ първото дружество на завършилите допъл. земедел. у-ща въ България; тъй проблемна този лжчъ въ тъмнината, който днесъ сгрѣва и възпламенява душите на земедел. възпитаници въ с. Трояново.

Дружеството днесъ наброява 30 съзнателни и жадни за творчество членове. Както всѣка млада организация, обаче, тъй и това дружество, въ първите години на своето развитие се изправи предъ голѣми трудности и препятствия, но то не се спрѣ предъ тяхъ, то се бори, бори се и надви, и пакъ пое своя път, път, осѣянъ не съ рози и цвѣта, а съ тръни и бодли, път, водещъ къмъ реализиране на неговите уставни цели и задачи. И така

то бавно разрастна, засили се и стана опора на земедел. възпитаници. На тѣзи именно земедел. възпитаници, които доказаха съ личенъ примѣръ, че всѣки земедел. стопанинъ трябва да има своя овощна градина, свое десертно лозе, свой пчелинъ, и да работи за рационализирането на своето земедел. Да, тѣ доказаха, че само съ трудъ, съ трудъ неуморенъ, съ трудъ разуменъ и съ земедел. просвета нашата страна ще се превърне въ разкошна градина, въ която ведно съ бѣлото кокиче, синята темнуга и кървавочервената роза ще цвѣти и цвѣтето на селяшкото благоденствие.

По случай 10 годишнината на училището на 5 IV — Връбница се устройва голѣмо тържество. Ще се състои и конференция на зем. възпитаници съ реферати върху зем. стоп. политика на селото и земеделска проф. организация и зем. камари.

Вечерта — театрална забава и томбола.

Печатница „Свѣтлина“ срещу Търгов. гимназия — Бургазъ